

מִיא. אָמֵר לֵיה קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַסְטִי חוֹטְרָא
מְגִיסָּא אֲזַחְרָא וַתְּרִין אֲתָאָן אֲתַעֲבֵיד בַּיְהָ, בְּמֵה
דְּאֲתַעֲבֵיד מְסֻטָּרָא אֲזַחְרָא, חַד אֲתָה הַכָּא וְחַד אֲתָה
בְּמַרְיִבָּה. אֲבָל הַשְׁתָּא, (שמות י"ז) וְהַבִּית בְּצֹור, בְּאַن
צֹור, בְּהַאי צֹור, וְסַלִּיק נְחַשׁ דְּלוֹזְמָנָא אֲזַחְרָא. אָמֵר
רַבִּי אַלְעֹזֶר מַאי דְּכַתִּיב (במדבר ט) קַח אֲתָה הַמְּפֹתָה
וְהַקְּהֵל אֲתָה הַעֲדָה אֲתָה וְאַהֲרֹן אֲחֵיכֶם וְדִבְרָתָם.
מָהוּ וְדִבְרָתָם.

אָמֵר רַבִּי אַלְעֹזֶר מַני לֵיה עַל נְחַשׁ דְּהָא
אֲתַעֲבֵיד בְּצֹור. הַשְׁתָּא בְּעֵי דְּאֲתַעֲבֵיד
בְּנְחַשׁ לְאַשְׁלָמָא שְׁמוֹי דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַלְיָן
אַתִּין, מְשֻׁמָּע דְּכַתִּיב וְדִבְרָתָם וּכְתִיב (במדבר כ"א)
וַיַּדְבֵּר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבְמִשְׁחָה. מָה כְּתִיב בְּתִירִיה,
וַיַּשְׁלַח ה' בְּעַם אֲתָה הַגְּהָשִׁים הַשְּׁרָפִים וּג'ו'. מָה
נְחַשׁ חִילִּיה בְּפָזִמִּיה, אַזְּוֹת הַכָּא בְּפָזָמָא וּמִשָּׁה לֹא

לשון הקודש

אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: הַטָּה הַמְּפֹתָה
מִצָּד אַחֲרָיו וְשַׁנִּי אֹתוֹת תְּעַשָּׂה בָּו, בְּמוֹ
שְׁגַעַשָּׁה מִהָּאֵד הַאֲחֵר, אֹתוֹת אַחֲרָיו שְׁגַעַשָּׁה
וְאֹתוֹת אַחֲרָיו בְּמַרְיִבָּה. אֲבָל עַתָּה – (שמות
ט) וְהַבִּית בְּצֹור. בָּאֵיזָה צֹור? בָּזָה הַצֹּור,
וַיַּעֲלֵה נְחַשׁ שֶׁל זְמַן אַחֲרָיו. אָמֵר רַבִּי
אַלְעֹזֶר, מָהוּ שְׁבָתָנוּב (במדבר ט) קַח אֲתָה
הַמְּפֹתָה וְהַקְּהֵל אֲתָה הַעֲדָה אֲתָה וְאַהֲרֹן
בְּאֱלֹהִים וּבְמִשְׁחָה. מָה בְּתוּב אֲזַחְרָיו?
וַיַּשְׁלַח ה' בְּעַם אֲתָה הַגְּהָשִׁים הַשְּׁרָפִים

עַבְדֵּה הָכִי, אֶלְאָ הַבָּה, מִחָּא וְלֹא אֲשָׁלִים שָׁמָא,
אֶלְאָ חֹור בְּקָדְמִיתָא בְּשָׁמָא דְּצֹר וְשָׁבָק שָׁמָא
דְּנָחָשׁ. הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב וַיְהִי, וְלֹא כְּתִיב וַיְדִיבֶר,
כִּמְהִי דְּאַתְּפָקָד, וַיְדִבְרָתָם. דְּתָגִינָן צוֹר לְמַעַבָּד,
וְנָחָשׁ לְמַלְלָא. (במדבר כ) וַיַּדַּק אֶת הַסְּלָעָ בְּמַטָּהוֹ
פְּעָמִים, תֵּדַע בְּעָבָר וְתֵּדַע הַשְּׁתָא.

תָגִינָן אמר רבי אלעזר ביה שעתא אשთאר
שָׁמָא, בְּלוּמָר דָלָא אֲשָׁתְּלִים בְּהַהוּא אָזָת
דְּשָׁבֵיק מִשָּׁה נָחָשׁ וְלֹא אֲשָׁתְּלִים כָּל שָׁמָא, דָהָא
בְּחָד גִּיסָא אֲשָׁתְּלִים. בִּימָא מִגִּיסָא אַזְחָרָא, שָׁרֵי
בְּצֹור וְלֹא אֲשָׁתְּלִים בְּנָחָשׁ. אמר ליה קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הָא, עַבְדָתִ דְשָׁרֵי שְׁמֵי וְלֹא אֲשָׁתְּלִים לְמַעַבָּד
אַתְזֹן, אַזְחָרָא תְּשִׁתְּלִים. (במדבר כ) לְבָנָן
לֹא תְּבִיאוּ, שְׁרִית לְאַפְקָא לְזֹן, וְלֹא תְּשִׁתְּלִים

לשון הקידוש

שְׁנִינָה, אמר רבי אלעזר, באotta שעה
בְּשָׁאָר הַשֵּׁם, בְּלוּמָר שָׁלָא נְשָׁלָם בְּאוֹת
הַהָוָא, שְׁעֻזָב מִשָּׁה נָחָשׁ וְלֹא נְשָׁלָם כָּל
הַשֵּׁם, שָׁהָרִי בְּצֹר אֶחָד נְשָׁלָם. בַּיּוֹם מִצְדָּךְ
אַחֲרֵי הַתְּחִילָה בְּצֹור וְלֹא נְשָׁלָם בְּנָחָשׁ.
אמֶר לוֹ הַקְדוּשָׁ בְּרוֹךְ הוּא: עֲשֵׂית
שְׁהַתְּחִילָה שְׁמֵי וְלֹא נְשָׁלָם לְעֵשׂות
אָזָתָות, אֲפָא תְּתַחִיל וְלֹא תְּשִׁלְמִים.
(במדבר כ) לְבָנָן לֹא תְּבִיאוּ, הַתְּחִילָה לְהַזְּיאָ

ונָנוּ. מה נָחָשׁ כְּהוּ בְּפִיו, אֲפָא בְּאָזְנָבִין.
וְמִשָּׁה לֹא עָשָׁה כֵּה, אֶלְאָ הַבָּה, הַבָּה
וְלֹא הַשְּׁלִילִים הַשֵּׁם, אֶלְאָ חֹור בְּבָרָא שְׁנָה
בְּשֵׁם שָׁלָל צוֹר וְעֻזָב שֵׁם שָׁלָל נָחָשׁ. זֶה
שְׁבָתוֹב וַיְהִי, וְלֹא כְּתִיב וַיְדִיבֶר, בַּמּוֹ
שְׁנִינָתוֹה - וַיְדִבְרָתָם. שְׁנִינָנוּ, צוֹר
לְעֵשׂות, וְנָחָשׁ לְדִבֶר. שם כ וַיַּדַּק אֶת
הַסְּלָעָ בְּמַטָּהוֹ פְּעָמִים. אֶחָד שְׁעָבָר וְאֶחָד
עַתָּה.

לֹא עֲלָא לֹוּן לְאֶרְעָא. לְבִנְוֹן לֹא תְּבִיאוּ, אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר יְדֻעַ לְבָא רַמְשָׁה בְּקָרְמִיתָא, דְּדַחֵיל פֶּרֶחֶם אֶנְחָשׁ. דְּבָתִיב (שמות ד) וַיַּגַּם מֹשֶׁה מִפְנֵיו, לְבָא חַמָּא וְלֹא יְדֻעַ.

אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר בְּתִיב (במדבר כ"א) וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחַשָּׁת וַיִּשְׁמַהוּ עַל הַגָּם, עַל נִסְמָה לֹא בְּתִיב אֶלְאָ עַל הַגָּם. בַּעֲא לְאַתְקֹנָא מָה דְחִסְרָה. אָמַר לִיה קְרִישָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּתִיב (במדבר כ"ז) לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים, בְּמִים וְלֹא בְּדָבָר אַחֲרָה. בְּשֵׁם שְׁהַתְּחִלָּת בְּמִים, בְּעִינָא דִיְשְׁתָּלִים בְּשָׁמֵי הַגָּם בְּמִים. אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר אַתְּרָא דְחִסְרָה לֹא שְׁלִים אֶבֶל אֶת מִגֵּיד גַּפְאָה חַדָּא (נ"א ח'כ'א).

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּתִיב (במדבר כ"א) עֲשֵׂה לְךָ שְׂרָף, עֲשֵׂה לְךָ, לְתוֹעֲלָתֶךָ. עֲשֵׂה לְךָ, תָּקִין מָה דְחִסְרָת וְעַמְּכָל זֶה, לֹא תָקַן אֶלְאָ רָאֵיה, שְׁהִיוּ

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אָוֹתָם - וְלֹא תְשִׁלְים לְהַכְנִים אָוֹתָם מִתְחַפֵּר. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בְּתֽוֹב (במדבר כ) לְהַקְדִּישֵׁנִי בְּמִים, בְּמִים, יְדֻעַ לְבָשְׁלָמָה בְּרָאשָׁוֹנָה, שְׁהַתִּירָא כַּאֲשֶׁר רָאָה נְחַשׁ, שְׁבָתוֹב (שמות ד) וַיַּגַּם מֹשֶׁה מִפְנֵיו. הַלְּבָרָא וְלֹא יְדֻעַ.

אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר, בְּתֽוֹב (במדבר כט) וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחַשָּׁת וַיִּשְׁמַהוּ עַל הַגָּם. עֲשֵׂה נִסְמָה לֹא בְּתִיב, אֶלְאָ עַל הַגָּם. רָצָח לְתַקֵּן

רואים בנהש וחיין, אבל לא נקדש שמא במים ואשთaar חסר מהשאָר. ותקנת בראייה, (דברים ל"ב) עליה אל הר העברים וראיה, הנך רואת בעיניך ישמה לא תעבור (במדבר כ"ז) וראית אותה ונאספה אל עמד. תא חזי דאפילוי ראייה בין דעבך ראייה, בהאי אשלים ליה ראייה, אבל לא אשלים שמא במיा במו שאָר כל שמא.

אמיר רבי יצחק בשעה דאמר קדשא ברייך הוּא, (במדבר כ) לבן לא תביאו. אמר משה, הא חוויא לתקלא עלמא חווה. אמר ליה משה, לאו הבי, דינא לחייב וחיין למאיiri קשות, באורה שעה דכטיב (במדבר כ) וראתאותו ותידע משה דרכיו והצדיק עליו את הדין. פתח ואמר, (דברים ל"ב) הצור תמים פועלו, דא הוא צור דקאמריםן (דברים ל"ב)

לשון הקודש

לך - תkon מה שחרפת. ועם כל זה לא תkon אלא הראייה, שהו רואים בנהש וחיים. אבל לא נקדש השם במים, ונשאר חסר מהשאָר. ותקנת בראייה - דברים לו עליה אל הר העברים, וראיה, הנך רואת בעיניך, (שם לא) ישמה לא תעבר, (במדבר כ) וראית אותה ונאספה אל עמיך. בא וראה שאפילוי ראייה, בין שעה שעה משה דרכיו והצדיק עליו את

אל אֲמֻנָה וְאַין עַוֵל דְבַתִּיב, וְרָאָה אֹתוֹ וְחַי.
וּבְתִיב (شمואל ב' כ"ב) הָאֵל תְּמִימָם דְרָבּוֹ.

אמֶר ר' חִיא וְהָא תְגִינֵן, אל, גִזְרָת רְחָמֵי הָוָא
בְמַה דָאַת אָמֶר (במדבר כ"ג) אל מָזוֹצִיאָם
מִמְצָרִים, (שמות ל"ד) אל רְחוּם וְחַגּוֹן. אָמֶר לֵיה, לְאוֹ
הַכִּי. דְתְגִינֵן, שְׁלִיט רְחָמֵי עַל דִינָא, אל בְלַחְזֹדּוֹי
יְבֹלָת הַוָה לֵיה וְרִשְׁוֹתִיה הַוָה דִילִיה. מַאי יְבֹלָת,
שׁוֹלְטָנוֹתָא דָאֵל, אַתְגָבָר גִזְרָה דִילִיה. בְמַה דָאַת
אָמֶר, (בראשית ל"א) יִש לְאֵל יְדִי, וְרִשְׁוֹתָא דִילִיה יְבֹלָת
דָעִינָא בִישָא. בְמַה דָאַת אָמֶר יִש לְאֵל יְדִי. אָמֶר
לֵיה, וְהָא בְתִיב (דברים י"י) הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר, אל גָדוֹל
נְצָחָא, אל בְלַחְזֹדּוֹי נְצָחָא. וּבְתִיב (דברים ל"ב) הַצּוֹר
תְּמִימָם פְעָלוֹ בַי בֶל דְרָכָיו מִשְׁפְטָה. הָא צָור (דברים ל"ב)
אל אֲמֻנָה וְאַין עַוֵל, הָא נְחַשׁ עַלְיִ צָור.

לשון הקודש

הַדִּין. פָתָח וְאָמֶר, (דברים ל"ט) הַצּוֹר תְּמִימָם
פְעָלוֹ. וְהוּ הַצּוֹר שָׁאנוּנָהוּ אָוּמָרִים (שם) אֵל
אֲמֻנָה וְאַין עַוֵל, שְׁבָתוֹב וְרָאָה אֹתוֹ וְחַי,
וּבְתוֹב (שמואל-ב' כט) הָאֵל תְּמִימָם דְרָבּוֹ.

אמֶר רַבִּי חִיא, וְהָרִי שְׁנִינָה, אל – גִזְרָת
רְחָמִים הִיא, כְמוֹ שָׁגָאָמֶר (במדבר כט) אֵל רְחוּם
מוֹצִיאָם מִמְצָרִים, (שמות ל"ד) אֵל רְחוּם
וְחַגּוֹן. אָמֶר לוֹ, לְאַבָה, שְׁלָמְדָנוּ, שׁוֹלָט
רְחָמִים עַל הַדִּין. אֵל לְבָהּוּ יְבָלָת הִקְתָּה
לוּ וְרִשְׁוֹתִיה הִקְתָּה שָׁלוּ. מַה הִכְלָת?

גַּהְדָּר לְמִילֵּי קָדְמָאי, ובתיב (איוב ח) הָאֵל יַעֲוֵת
מִשְׁפֶּט, חָס וְשָׁלוֹם. אמר רבי אלעזר הינו
דברתיב (תהלים פ"ה) אֲשֶׁר מֵעַה מָה יְדַבֵּר הָאֵל וְגוֹ. (שמות
ד) וַיַּשְׁלַח יְדוֹ וַיַּחֲזֹק בּוֹ וַיְהִי לְמַטָּה בְּכֶפֶן, כַּמָּה דָאָת
אמיר (דברים כ"ז) מַטָּה מִשְׁפֶּט, מַטָּה בְּלִפְנֵי חֶסֶד.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי שְׁנִי מִטוֹת הָיוֹ, אחד של משה
ואחד של הקדוש ברוך הוא. מי מישמע,
דברתיב (שמות ד) זמיטה האללים. דתניין, בשעה שהיה
נוטל משה המטה בראשותו, היה באלו שלו. הדא
הוא דברתיב (שמות ד) ויקח משה את מטה האללים
בידו, בין דאמיר ויקח משה, אני יודע שלקחו
בידו. אלא מהו בידו, בראשותו ביכלותו.

**וְאָמַר רַבִּי יוֹסֵי בְּרִשׁוֹתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הָיָה, עַד
שְׁחוּקָם הַמִּשְׁבֵּן. בֵּין שְׁחוּקָם הַמִּשְׁבֵּן, חֻזֶּר**

לשון הקידוש

מהיכן לומדים? שבתוב (שמות ד) ומטה
האל יעוט מישפט, חס ושלום?! אמר
רבי אלעזר, וזה שבתוב (תהלים פ)
ASHMUA מה ידבר האל וגו'. (שמות ד)
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפنو,
כמו שנאמר (דברים כ) מטה משפט. מטה
בלפני חסד.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, שְׁנִי מִטוֹת הָיוֹ, אחד של
משה ואחד של הקדוש ברוך הוא.

המֶטֶה לְפָנֵי הַעֲדֹות וּמֵשָׁה הָיָה נוֹטֶלׁוּ לְעַשׂוֹת בָּו גַּסִּים. הַקָּדָא הוּא דְבָתִיב (במדבר ט) נִיקַח מֵשָׁה אֶת המֶטֶה מִלְּפָנֵי הָיָה, כִּיּוֹן שָׁלַקְתֽוּ תְּרֵי הוּא בְּרִשׁוֹתוֹ וּבְשַׁלֵּוּ הָיָה.

אמָר ר' יְהוֹשֻׁעַ, אָזֶה הַמֶּטֶה שֶׁל סְנִפְירִינְזָן הָיָה, וּמִשְׁשָׁת יְמִי בְּרִאשִׁית גַּבָּרָא. כִּמְהָ דְתַגְיִנְזָן וְהַמְכַתָּב וְהַמֶּטֶה. רַبִּי יְהוּדָה אָמָר, שֶׁל עֵץ הָיָה. מִאן דָאָמָר שֶׁל סְנִפְירִינְזָן הָיָה, דְבָתִיב (יוחאלא א) בְּמִרְאָה אַבְנֵן סְפִיר דְמוֹת בְּסָא, וּבְתִיב (שמות ז) מֶטֶה הָאֱלֹהִים. וּמִאן דָאָמָר שֶׁל עֵץ הָיָה, בְּדָבְתִיב (שמות ט"ו) וַיֹּרֶה ה' עֵץ וְנוּ שֶׁם שֶׁם לוּ חֶק וּמִשְׁפֶּט וְשֶׁם גַּסִּהוּ. אָמָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִבָּאָן תְּרֵי חֶק וּמִשְׁפֶּט לְעַשׂוֹת גַּסִּים, חֶק וּמִשְׁפֶּט. נִחְשׁ עַלְיִ צוֹר דְבָתִיב (משלי ל) נִחְשׁ עַלְיִ צוֹר. וְשֶׁם גַּסִּהוּ מִשְׁוִים דְבָתִיב (שמות ט"ו) וַיִּמְתַּקֵּן הַמִּים.

לשון הקודש

רַבִּי יְהוּדָה אָמָר, שֶׁל עֵץ הָיָה. מֵשָׁה שֶׁל סְנִפְירִינְזָן הָיָה נוֹטֶלׁוּ לְעַשׂוֹת בָּו גַּסִּים. זֶה שְׁבָתָה נָבָ (במדבר ט) וַיִּקַח מֵשָׁה אֶת המֶטֶה מִלְּפָנֵי הָיָה. כִּיּוֹן שָׁלַקְתֽוּ תְּרֵי הוּא בְּרִשׁוֹתוֹ וּבְשַׁלֵּוּ הָיָה.

אמָר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אָזֶה הַמֶּטֶה שֶׁל סְנִפְירִינְזָן הָיָה, וּמִשְׁשָׁת יְמִי בְּרִאשִׁית גַּבָּרָא, בָּמו שְׁשַׁגְנִינוּ, וְהַמְכַתָּב, וְהַמֶּטֶה.

דָּבָר אחר, אמר הקדוש ברוך הוא מכאן וله לא חק ומשפט שלא יהא נקיush אלא בזמנים שנתקנו. אמר רבי יהודה, בטיב, כי מרים הם מכאן שנינו, יש מהם עכורים ויש מהם צליילים, יש מהם מרים ויש מהם מתויקים. ויצעק אל ה', למה צעק, מכאן שהיה בצרע באורה שעה. אמר לו, משה הנחש שנחפה בסנה עבשו אצטריך לחקק ליה בצור, ותרויזה עמדו על הימים המרים. ואורה שעה ארתקק צור בנחש שהיה בו קודם. הדא דכתיב (שמות ט"ו) שם שם לו חוק ומשפט.

פְּדָעָתָא ר' אָבָא, אתו שאילו קמיה. אמר להו שפיר קאמר רבי יהודה, זהבי הוא, **וְאַנְּאָ אִצְטָרֵיךְ לְגַלְאָה רֹזָא דְמַלָּה,** וזה חזינא

לשון הקודש

עליו צור – שפטות (משל ט נחש עלי צור). ושם נטהו, משום שפטות (שמות ט) נימתקו הימים. **דָּבָר** אחר, אמר הקדוש ברוך הוא, מכאן ולהלאה חוק ומשפט, שלא יהא נקיush אלא בזמנים שנתקנו. אמר רבי יהודה, בטיב, יש מהם עכורים ויש מהם צליילים, יש מהם מרים ויש מהם מתויקים. ויצעק אל

כִּאֲשֶׁר בָּא רַבִּי אָבָא, באו שאלו לפניו. אמר להם, יפה אמר רבי יהודה וכך

רֶבֶבי יְהוֹדָה גָּלִי לְהָ. אֲלֹא אָמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה, מִשָּׁה הַשְׁתָּא בְּמִצְרִים, הִיה הַמְּפֻטָּה שֶׁל אַהֲרֹן לְדִיחוֹת הַקְשָׁה הַשׁוֹלֵט עַל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרִים. אֲבָל כַּשִּׁיצָאוּ מִמִּצְרִים, פָּמָה מַקְטְּרָגִי מִזְבְּחִי עַל יִשְׂרָאֵל לְדִיחוֹתָם בְּיָם, בָּמָה מִים מְרִים נִזְדְּמָנוּ וּמַקְטְּרָגָנוּ.

בָּאוּ לִיָּם, בָּא רְהָב שָׁרוֹ שֶׁל מִצְרִים וּשֶׁל יִם אָמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה תְּרֵם וְנִטָּה יִדְךָ. בֵּין דָּא מֵרָם אַת מַטָּךְ מַהוּ זִנְטָה אַת יִדְךָ, אֲלֹא תְּרֵם אַת מַטָּךְ נִגְדָּךְ רְהָב שָׁרוֹ שֶׁל מִצְרִים. בָּאוּ לְמַרְחָה, בָּמָה מִים מְרִים נִזְדְּמָנוּ אַצְלָם וּגְצַטְעָר מַשָּׁה וּצְעָק. הַדָּא הַיָּא דְּכַתִּיב (שמות ט"ו) וַיַּצְאַק אֶל הָ. אָמֵר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא. מַשָּׁה, הַרְיָי לְךָ עַצָּה בָּזָה. הַשְּׁלֵךְ הַמְּפֻטָּה אַצְלָם וַיַּתְחַקֵּק נְחַשׁ עַלְיָה.

לשון הקורש

וּשֶׁל יִם, אָמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה: תְּרֵם וְנִטָּה יִדְךָ, בֵּין שָׁרֵבִי יְהוָה גָּלָה אֶתְּנָא. אֲלֹא אָמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה: מַשָּׁה, עַתָּה בְּמִצְרִים הִיה הַמְּפֻטָּה שֶׁל אַהֲרֹן לְדִיחוֹת הַקְשָׁה הַשׁוֹלֵט עַל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרִים. אֲבָל כַּשִּׁיצָאוּ מִמִּצְרִים, בָּמָה מַקְטְּרָגִי מִזְבְּחִי – וְהוּ שְׁבָתוֹב (שמות טה) וַיַּצְאַק אֶל הָ. אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מַשָּׁה, הַרְיָי לְךָ עַצָּה בָּזָה – הַשְּׁלֵךְ הַמְּפֻטָּה אַצְלָם וַיַּתְחַקֵּק נְחַשׁ עַלְיָה, שְׁנֵי חַמִּים

צור, שגיהם ב**יחד**, ויצולו. **הִנֵּה** הוא דבר**תיב** (שם) ויוירחו ה' עז וינשלך אל הרים. עז, במאה דאתמר (קהלת י"א) **מקום שיפול העז**, שהוא עצה, וינשלך אל הרים. ובר**תיב** (שמות ט"ו) שם שם לו חוק ומישפט, נחש עלי צור. ושם נסחו, עטרדו בנים אמר הקדוש ברוך הוא ממבחן וולhalbאה תרי לך שיעמוד אצל הרים תרי לך להתקdash שמי ברים.

כשבאו לאלים, באו הרים לקטרג בהם. אמר הקדוש ברוך הוא, ב**מקום** זה אין צריד מטה. תרי יעקב שהוא אילן **שבעים נפש** והוא **שבעים תמרים** ושתיים עשרה עינות מים, **שנים עשר שבטים** **שבעים עמודים** ושנים עשר **שבטים**. במאה דאת אמר (ישעה א) כי יבשו מאלים אשר חמדתם. מיד, ויחנו שם על הרים **במקום**

לשון הקידוש

כשבאו לאלים – באו הרים לקטרג ב**יחד**, ויצולו. זהו **שכטוב** (שם) ויוירחו ה' עז וינשלך אל הרים. עז, במו שגנא אמר (קהלת י"א) **מקום שיפול העז**, שהוא עצה, וינשלך אל הרים. וכתוב (שמות ט) שם שם לו חוק ומישפט, נחש עלי צור. ושם נסחו, עטרדו בנים אמר הקדוש ברוך הוא: ממבחן וולhalbאה תרי לך שיעמוד אצל הרים, תרי לך להתקdash שמי ברים.

הזה שנקרא אילן, והוא אילם. משמע דברתיך על המים, ומשמע דברתיך שם שם לו ולא במקום אחר ושם שלטו בני ישראל על המים ולא הזכרה המטה. מבאן ולהלאה איצטריד המטה, בנחש עלי צור אצל המים.

באו להזכיר באו המים לקטרג, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, (שמות ט"ז) זהבית בצור, המטה איצטריד הבא זהבית לאלו באותו צור ולא בנהש. אמר משה יתר איצטריד הבא, אני חממי מים דבעין לשטפה. אמנם, (שמות ט"ז) הנני עומד לפניך שם על החזרב זהבית בצור. אמר הקדוש ברוך הוא למשה, עדין במריבה עתידין המים לקטרג יותר, שהם מים עכורים רעים ויזונים ויזדוננו בהם ישראל בגלו לעיניון. ואotta שעה איצטריד המטה והתר עלייהם הנחש בגלו

לשון הקודש

אילן, והוא אילם. ממען שכתוב על בצור. המטה נזכר באו, זהבית לאלו באותו צור, ולא בנהש. אמר משה יותר צrisk באו, אני רואה מהם שרווצים לשטף. מהוע? (שם) הנני עומד לפניך שם על החזרב בחרב זהבית בצור. אמר הקדוש ברוך הוא למשה: עדין במריבה עתידין המים לקטרג יותר, שם עכורים רעים ויזונים ויזדוננו בהם מבאן ולהלאה הזכרה המטה בנהש עלי צור אצל המים.

באו להזכיר באו המים לקטרג. אמר לו הקדוש ברוך הוא, (שמות י) זהבית

לעיניהם, ויתקדש שם. הִנֵּה הוא דבר
להקדישני בימים לעיניהם. מהו לעיניהם, דבר
שנזדוغو בהם בגלי.

תא חז, הבי חמא דוד. דברתיב, (תהלים קכ"ד) לילו ה'
שהיה לנו בקום עלינו אדם, זה פרעה. (תהלים
קכ"ד) איז עבר על נפשנו הימים היזדוניים בראש אמרינו,
ובתיב (תהלים קכ"ד) נפשנו בצפור נמלטה מפה יוקשים.

אמר רבי אבא, מה ראה משה באורה שעה
שלא עשה בנחש, אלא ישראלי היה דוחקים
למשה, תננה לנו מים, נתיעין ואמר. קדשא בריך
הוא אמר לי, עמוד בנחש ואנאי חמי דין גזירה
לנחש בימים אלא בעפר.

אמר רבי יהודה מהכא, (בראשית ג) ועפר תאכל כל
ימי חייך משמע דעתך ייכל כל יומו,

לשון הקידוש

נפשנו בצפור נמלטה מפה יוקשים.
אמר רבי אבא, מה ראה משה באורה
שעה שלא עשה בנחש? אלא ישראלי
היו דוחקים למשה, תננה לנו מים.
נתיעין ואמר, הקדוש ברוך הוא אמר לי
עמד בנחש, ואני רואה שאין גירה
לנחש בימים, אלא בעפר.

אמר רבי יהודה, מכאן (בראשית ג) ועפר
תאכל כל ימי חייך, משמע שעפר יאכל

ישראל בגלי לעיניהם. ואורה שעה
נצרך המטה והתיר עליהם הנחש בגלי
לעיניהם, ויתקדש שם. וזה שבתוב
(מהזכיר) להקדישני בימים לעיניהם. מהו
לעיניהם? דבר שנדרנו בהם בגלי.

בא ראה, כד ראה דוד, שבתוב (תהלים
קכ) לילו ה' שהיה לנו בקום עלינו ארם.
זה פרעה. (שם) איז עבר על נפשנו הימים
היזדוניים, כמו שאמרנו. וכתוב (שם)

אָבֶל לֹא בְמִיא. וַיַּשְׂרָאֵל דְּחַקּוֹן לֵי, וְאַף עַל גַּב
דִּתְעַבֵּיד נִסָּא, לֹא יַתְعַבֵּיד בְּאַתָּר דָא, אֲלֹא
אַתְחַקָּק בְּעַפְרָא וְלֹא בְמִיא. דְכַתִּיב (שמות ז) וַיַּשְׁלִיכְהוּ
אָרֶץ הַזָּהָר וַיְהִי נָחַשׁ. וַצְור בְּדָא אַתְחַקָּק בְּמִיא בְּמִרְהָה,
וַיַּבְרֵר עַבְדָן נִסָּא בְּהָאי, דְאַתְעַבֵּיד וְמַנָּא אַחֲרָא.
דְכַתִּיב, (במדבר כ) וַיַּדַּק אֶת הַפְּלָעָה בְּמַטְהָוּ פְעָמִים. אָמַר
לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, מֹשֶׁה (במדבר כ) יְעַן לֹא
הָאָמַנְתֶּם בַּי לְהַקְדִּישָׁנִי, דְחַשְׁבָּתוֹן דְלֹא יְכַל נָחַשׁ
בְּמִים. (במדבר כ) לְבַנְךָ לֹא תְבִיאוּ: (עד כאן מההשומות).

מָאִ טָעַמָּא. מִשּׁוּם דְמַחְקָק בְּגַפְיָן הַזָּהָר, וַיְשַׁמֵּא
קְדִישָׁא עַלְאהָ רְשִׁימָא בֵּיה. בְקָדְמִיתָא נָחַשׁ,
כַּמָּה דְאַתָּמָר, (משל לו) דָרְךָ נָחַשׁ עַלְיִ צָור. נָחַשׁ, הָא
אַתִּדְעַ דְאַתְעַר צָור. (נ"א ואתמר צור) בָּאָן אַתָּר אַתְגָּלִי,
הָבָא אַתְגָּלִי דְכַתִּיב הַגְּנִי עֹזֶר לְפָנֵיךְ שֵׁם עַל
הַצָּור. וּמְאָן צָור. כַּמָּה דְאַתָּ אָמַר (דברים ל'ב) הַצָּור

לְשׁוֹן הַקוֹדֵשׁ

כָּל יִמְיוֹן, אָבֶל לֹא בְמִים. וַיַּשְׂרָאֵל
דְוַחְקִים לֵי, וְאַף עַל גַּב שְׁיַעַשָּׁה נֵס, לֹא
יַעֲשֵׂה בְמִקּוּם וְהָאָלָא יַחֲקָק בְּעַפְרָא וְלֹא
בְמִים, שְׁבָתּוֹב (שמות ז) וַיַּשְׁלַכְהוּ אָרֶץ
וַיְהִי נָחַשׁ. וַצְור בְּזָהָר נָחַק בְּמִים
בְּמִרְהָה, וַיַּבְרֵר עַשְׂהָה נֵס בְּזָהָר שְׁנַעַשָּׁה בְּזָמָן
אַחֲרָה, שְׁבָתּוֹב (במדבר כ) וַיַּדַּק אֶת הַפְּלָעָה
בְּמַטְהָוּ פְעָמִים. אָמַר לוּ הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ

תמים פָּעָלוֹ, וְתִפְנוּ יַדְעָ מֵשָׁה הַיְד קָאִים נְחַשׁ עַלִּי צוֹר. וְהָא אָזְקִימְנָא מְלִי.

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, אֵי לִישְׁתִּיק קְרָא יְאֹות שְׁאִילְתָּא. אֲלֹא הָא בְּתִיב, וְהַכִּית בְּצִוְר וַיֵּצֵא מִפְנֵז מִים. אָמֶר לֵיה, וְדָאֵי הַכִּי הַזָּא, דְּלִית לְךָ כָּל שְׁמָא וִשְׁמָא, מַאֲינֵז שְׁמַהּוּן קְדִישֵׁין דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, דְּלֹא עֲבָד נְסִין וְגַבּוּרָן, וְאָפִיק פָּלָא רְאַצְטְּרִיךְ לְעַלְמָא, כָּל שְׁבָנוּ לְאַפְקָא הַבָּא מִיאָ.

אמֶר לֵיה, אֵי הַכִּי, הָא בְּתִיב, (תהלים עח) הָן הַפָּה צוֹר וַיּוּבוּ מִים. מְאֵן מְחֵי לְשָׁמִיה. אָמֶר לֵיה, פְּטִישָׁא תְּרִיפָא, בְּקַטְרוֹן יַדְעָ, וְאֵת שְׁאֵיל דָא. אֲלֹא תָא חֹוי, בְּכָל אַתָּר צוֹר גַּבּוּרָה, וּבְכָל בָּעֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְמַחְאָה, אוֹ לְאַלְקָאָה, אַתְעַר

לשון הקידוש

ההנְּגָלה, שְׁבַתּוֹב הַגְּנִי עַמְד לְפָנֵיךְ שֶׁם על הַצּוֹר. וּמָה זֶה צוֹר? בָּמוֹ שְׁגָנָא מָר (דברים לט) הַצּוֹר תִּמְים פָּעָלוֹ. וּשֶׁם יַדְעָ מֵשָׁה אֵיךְ עוֹמֵד נְחַשׁ עַלִּי צוֹר. וְהָרִי בָּאָרְנוּ אֶת תְּדָבְרִים.

אמֶר לוֹ, אָמֵן כֵּה, תְּרִי פְּטוּב הַן הַפָּה צוֹר וַיּוּבוּ מִים. מַי מְבָה אֶת שְׁמוֹ? אָמֶר לוֹ, פְּטִישָׁא תְּרִיפָה יְדוֹעָ בְּהַבָּאָתוֹן, וְאַתָּה שׂוֹתֵק אֶת זֶה? אֲלֹא בָא רָאָה, בְּכָל מִקְומָם צוֹר זֶה גַּבּוּרָה, וּבְשַׁרׁוֹצָה הַקְּרוּשׁ וְדָאֵי בָּהּ הוּא, שָׁאַיְן לְךָ כָּל שֶׁם וּשֶׁם

גְּבִירָה דָּא וְהַהְוָא גְּבִירָה מְחֵי וְלָקִי, וְדָא הוּא דְּבָתִיב, הָנָן הַבָּה צָור וַיְזַוְּבוּ מִים. וְאֵי לֹא דְּאַתְעַר צָור, וְלָקִי בְּאַתָּר דְּאַצְטְּרִיךְ, לֹא נְבִיעַן מִיא.

אָמַר לֵיה, אֵי הַכִּי, הָא בְּתִיב, (דברים ל'ב) צָור יַלְדָּךְ תְּשִׁי. וְתַגִּינֵּן מַאי תְּשִׁי, בְּלוּמָר חַלְשָׁת לֵיה. אָמַר לֵיה וְדָא הַכִּי הוּא, דְּאַלְמָלִי יַגְדֻּעוֹן חַיְבִיא, דְּהָאֵי צָור זְמִינָא לְאַתְעָרָא לְקַבְּלִيهּוּ, וְלֹאַלְקָאָה לוֹז, יַמְגַעַוּ מַלְמִיחָב קְמִיה, אַלְאָ חַלְשָׁא אִיהִ בְּעִינֵיכִיהוּ, הַזָּאֵיל וְלֹא מְסַתְּכָלִי בָּה, וְלֹא מְסַתְּכָלִי בְּאַרְחִיּוּהוּ (ס"א בְּפִרְסִיָּה) וְעַל דָּא צָור יַלְדָּךְ תְּשִׁי.

רַבִּי אֲבָא אָמַר, אִית צָור, וְאִית צָור, מִסְטוּרָא דְּצָור עַלְּאָה, נַפְקֵח צָור אַחֲרָא. וּמַאי צָור עַלְּאָה. צָור דְּכָל צָורִים. וּמַאי אִיהוּ, הַהְוָא דְּאוֹלִידָת לִיְשָׁרָאֵל, דְּבָתִיב צָור יַלְדָּךְ תְּשִׁי. דָּהָא

לשון הקידוש

ברוך הוא להפנות או להקלות, זה, שאלמלא ידע הרשות שהצורך הנה מהטעורה גבורה זו, ואוთה הגבורה מבה ומלהקה. וזהו הכתוב (מלחים ט' טז) הַנְּהַבְּה צָר וַיְזַבְּבוּ מִים. וְאֵם לֹא שְׁפָתְעָר צָר וְמַלְקָה בָּמָקוֹם שָׁאָרֵיךְ – לֹא נָבָעים מים. זה צור יַלְדָּךְ תְּשִׁי.

רַבִּי אֲבָא אָמַר, יֵשׁ צָר וַיְשַׁ צָר. מצד הצורך העליון יוצא צור אחר. ומה זה צור צור יַלְדָּךְ תְּשִׁי. ושנינו, מה זה תְּשִׁי? בְּלוּמָר חַלְשָׁתאותו. אמר לו, וְדָא בָּה

מִסְטָרָא דצור עלאה דלעילא, נפקא צור אחרא.
מִסְטָרָא דאימא, נפקא גבורה.

ואז לא היא כהא דאמר רבי אלעזר, בתיב (תהלים קי) מי ימליל גבירות יי'. מי גבירות יי'. לאבל לא אימא עלאה דכלא, דאף על גב דלאו איה דינא, מסתרא אשתבח, דהא מסתרא (דף ס"ד ע"ב) גבירה אשתבח, ובגיני כד צור עלאה אקרוי. דברים לפ) ותשבח אל מהוליך, דא נהירו דאבא. מי גיהו. חסיד עלאה, דאייהו נהירו דאבא.

תו אמר רבי אבא, מים בכל מקום, היא ידיעא, וקידשא בריך הוא בהאי צור אהער לארכא מיא, דהא לא אהעי, (אלא מדלה) וזה הוא את ונישא דקידשא בריך הוא. ועל דא שבת דוד ואמר, (תהלים קיד) ההפבי הצור אגמ מים וגוו. ומשמע

לשון הקידוש

שהרי הנבורה נמצאת מצהה, ולבן נקרעת הצור העליון. (דברים לט) ותשבח אל מהוליך - זה אור של אבא. מה הוא? חסיד עליזן, שהוא אור של אבא.

עוד אמר רבי אבא, מים בכל מקום, הררי ידווע, והקרווש ברוך הוא מתעדיר בעזרה הזה לחוריק מים, שעני לא ראי אלא מדלה, וזה אות זנס של הקירוש שאפ על גב שאינה דין, נמצאת מצהה,

אותו שהolid את ישראל, שפטוב צור יליך תש. שבריר מצד של הצור העליון שלמעלה יוצא צור אחר. מצד האם יוצאת גבורה.

זה הולך במו מה שאמר רבי אלעזר. כתוב (תהלים ק) מי ימליל גבירות ה? מה זה גבירות ה? להבליל את האם העליונה של הבל. שאפ על גב שאינה דין, נמצאת מצהה,